

Rezumat

ASCUNȘI LA VEDERE

**O analiză statistică
a violenței asupra copiilor**

unite for
children

unicef

Un nou raport UNICEF prezintă cele mai recente date statistice privind violența împotriva copiilor, în baza datelor din 190 de țări. Examinând fenomenul violenței în diferite țări, precum și atitudinile și normele sociale, acest raport pune în lumină o problemă care a rămas în mare parte nedocumentată. Obiectivul acestuia este de a utiliza datele pentru a face ca violența împotriva copiilor și multe aspecte ale acesteia să devină mai vizibile, ducând la o înțelegere mai profundă a magnitudinii și naturii ei, precum și oferind indicii pentru prevenirea acesteia. Deși sunt necesare eforturi adiționale pentru a consolida disponibilitatea datelor statistice comprehensive în acest domeniu, constatările prezentate în acest raport reprezintă un apel clar la acțiune.

PREZENTARE GENERALĂ

Protecția copiilor împotriva tuturor formelor de violență este un drept fundamental garantat de Convenția cu privire la drepturile copilului și alte tratate și standarde internaționale privind drepturile omului. Totuși violența rămâne a fi o parte reală a vieții copiilor din toată lumea - indiferent de circumstanțele lor economice și sociale, cultură, religie sau origine etnică - cu consecințe atât imediate, cât și pe termen lung. Copiii care au fost abuzați sau neglijați grav deseori au probleme de dezvoltare, întâmpină dificultăți de învățare și au rezultate slabe la școală. Ei pot avea un respect de sine scăzut și pot suferi de depresie, ceea ce poate duce, în cele mai rău caz, la comportament riscant și auto-vătămare. Asistarea la cazurile de violență poate cauza probleme similare. Copiii care cresc într-o gospodărie sau comunitate violentă tind să asimileze acel comportament, ca o modalitate de rezolvare a disputelor, să repete modelul de violență și abuz împotriva propriilor soți și copii. În afară de efectele tragice asupra persoanelor și familiilor, violența împotriva copiilor implică costuri economice și sociale serioase, atât ca potențial pierdut, cât și ca productivitate scăzută.

Pe parcursul ultimului deceniu, a crescut recunoașterea naturii universale și impactului violenței asupra copiilor. Totuși, fenomenul continuă să fie în mare parte nedocumentat și neraportat. Acest lucru poate fi atribuit unei game largi de motive, inclusiv faptului că unele forme de violență împotriva copiilor sunt social acceptate, tacit tolerate

sau nepercepute ca fiind abuzive. Multe victime sunt prea tinere sau prea vulnerabile pentru a-și putea dezvălui experiența sau pentru a se proteja. Și prea des, atunci când victimele denunță un abuz, sistemul legal nu reușește să reacționeze, iar serviciile de protecție a copiilor nu sunt disponibile. Lipsa datelor adecvate la acest subiect complică problema, stimulând concepția greșită că violența este un fenomen marginal, care afectează doar anumite categorii de copii și este comisă doar de abuzatori predispuși spre un comportament violent.

În pofida lacunelor de cunoștințe în acest domeniu, prezentul raport demonstrează un progres în colectarea datelor în ultimii ani. Raportul folosește datele disponibile pentru a prezenta situația actuală cu privire la violența împotriva copiilor, utilizând date compilate din mai multe surse. Analizele se axează preponderent pe formele de violență interpersonală, definite ca acțiuni violente comise împotriva copiilor de o persoană sau de un grup mic. Tipurile violenței interpersonale cuprind cele comise preponderent de îngrijitori și alți membri ai familiei, figuri autoritare, semeni și străini, atât în cadrul, cât și în afara familiei.

Data fiind lipsa generală de uniformitate în modul în care sunt colectate datele despre violența împotriva copiilor, prezentul raport se bazează pe informații adunate din surse internațional comparabile, inclusiv din Studiul de Indicatori Multipli în Cuiburi (MICS) desfășurat cu sprijinul UNICEF, Studiile Demografice și de Sănătate (DHS) susținute de USAID, Studiul global privind sănătatea, realizat în școli (GSHS) și Studiul dedicat comportamentului în materie de sănătate al copiilor de vârstă școlară (HBSC). Aceste studii internaționale au fost în mare parte implementate în țări cu venituri mici și medii (cu excepția HBSC). Totuși, deși raportul se axează în mare parte pe țările respective, aceasta nu înseamnă că în țările cu venituri mari nu există violență împotriva copiilor. În acest sens, raportul folosește și date specifice pentru anumite țări sau dovezi derivate de la studii de scară mică și sondaje naționale, pentru a elucida anumite aspecte sau circumstanțe din anumite țări în care nu sunt disponibile date reprezentative sau comparabile. Utilizând aceste surse combinate, raportul se bazează pe date din 190 de țări și reprezintă cea mai mare compilare de date statistice privind violența împotriva copiilor.

CONSTATĂRI CHEIE

Prezentul raport oferă dovezi ale faptului că violența este prezentă în viețile copiilor din toate păturile sociale din lume. Violența interpersonală poate avea multe forme - fizică, sexuală și emoțională - și are loc în multe circumstanțe, inclusiv acasă, la școală, în comunitate și pe internet. În mod similar, sunt diverse și categoriile celor care comit violența împotriva copiilor, ca de exemplu membri de familie, parteneri de viață, profesori, străini și alți copii. Astfel de violență nu doar aduce prejudicii, durere și umilință copiilor - ea, de asemenea, omoară.

Omor

Doar în anul 2012, aproape 95000 de copii și adolescenți sub vârsta de 20 de ani au devenit victime ale omorului, devenind o cauză principală a prejudiciilor ce pot fi prevenite și decesului în rândul copiilor. Marea majoritate a victimelor (85000) locuiau în țări cu venit mic și mediu. De la 0 la 9 ani, 85 la sută din decese sunt rezultatul maladiilor transmisibile și netransmisibile, cu diferență mică pe sexe. Și totuși, la începerea celui de-al doilea deceniu al vieții lor, ponderea deceselor din cauza daunelor intenționate, inclusiv omorul, devine mai mare, în special la băieți.

În lume, America Latină și Caraibe au cea mai mare pondere a victimelor omorului sub vârsta de 20 de ani (25400). Africa Centrală și de Vest sunt pe locul doi (23400), urmate de Africa de Est și Sud (15000). Cel mai mic număr de omoruri în acest grup de vârstă este constatat în Europa Centrală și de Est și în Comunitatea Statelor Independente (ECE/CSI), urmate de Orientul Mijlociu și Africa de Nord. Cele trei țări cu cea mai înaltă rată a omorurilor în lume, la categoria copii și adolescenți sub vârsta de 20 de ani sunt El Salvador, Guatemala și Republica Bolivariană a Venezuelei. În fiecare din aceste țări, omorul este cauza principală a decesului între băieții adolescenți. Nigeria are cel mai mare număr de victime tinere ale omorului, cu aproape 13000 de decese în anul 2012, urmată de Brazilia cu aproximativ 11000.

Disciplina violentă

Deși sunt cutremurătoare în sine, datele statistice de mai sus reprezintă violență extremă, care este relativ

nerăspândită în viețile copiilor. Datele arată că mult mai mulți copii suferă de violență sub forma de disciplină - de obicei în propriile lor case și de la o vârstă foarte mică. În medie, aproximativ 6 din 10 copii din lume (aproape 1 miliard) cu vârsta între 2 și 14 ani sunt supuși pedepsei fizice (corporale) de către îngrijitorii lor în mod sistematic. În cea mai mare parte, copiii sunt expuși unei combinații dintre pedeapsa fizică și agresiunea psihologică. Cele mai severe forme ale pedepsei corporale - lovirea copilului peste cap, urechi sau față sau lovirea puternică și repetată a copilului - sunt mai puțin răspândite în general: În medie, în jur de 17 la sută din copii din 58 de țări trăiesc astfel de practici crude. În 23 de țări pedeapsa corporală severă este răspândită, fiind afectată de ea mai mult de unul din cinci copii.

Atitudini față de pedeapsa fizică a copiilor

Ponderea mare a copiilor expuși la disciplină violentă pare să contrazică constatările privind atitudinile față de aceasta: doar 3 din 10 adulți în lume consideră că pedeapsa fizică este necesară pentru a crește sau educa un copil cumsecade. De fapt, în toate țările cu excepția uneia - Swaziland - procentajul respondenților adulți, care cred că pedeapsa fizică este necesară, este mereu mai mic decât procentajul copiilor în vârstă de 2-14 ani, care sunt supuși disciplinei violente. În majoritatea țărilor, este mai probabil ca adulții cu lipsă sau nivel scăzut de studii, comparativ cu semenii lor mai educați, să considere pedeapsa fizică drept o necesitate în creșterea copiilor. În Yemen, de exemplu,

51 la sută din mame sau îngrijitori primari fără studii simt că este necesar de aplicat pedeapsa fizică pentru a educa un copil, comparativ cu 21 la sută în rândul mamelor sau îngrijitorilor primari cu studii medii sau superioare. De asemenea, adulții cu un statut economic scăzut susțin mai mult pedeapsa corporală, decât semenii lor mai înstăriți în aproximativ trei sferturi din țările unde există date disponibile.

Violența între semenii și din partea partenerilor intimi

Pe măsură ce cresc, copiii devin mai vulnerabili la alte forme de agresiune, inclusiv violența comisă de semenii și partenerii intimi. Atacurile fizice între elevi sunt răspândite, în special între băieți. În 25 de țări cu date comparabile, prezența atacurilor fizice între elevi în vârstă de 13-15 ani variază de la 20% în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Urugvai, la peste 50% în Botswana, Djibouti, Egipt, Ghana, Republica Unită a Tanzaniei și Yemen. În lume, mai mult de unul din trei elevi cu vârsta între 13-15 ani suferă de intimidare în mod sistematic. Dintre 106 țări cu date comparabile privind adolescenții care au fost intimidați recent, ratele variază de la 7% în Tadjikistan la 74% în Samoa. Pe de altă parte, aproximativ o treime (31 la sută) din adolescenții din Europa și America de Nord au recunoscut că i-au intimidat pe alții, cu prevalența de la aproximativ unul din șapte (14%) în Republica Cehă și Suedia la aproape 6 din 10 (59 la sută) în Letonia și România.

Experimentarea violenței continuă și în ultimii ani ai adolescenței. Dintre fetele cu vârsta de 15-19 ani în

lume, aproximativ un sfert (în jur de 70 milioane) au spus că au fost victime ale unei forme de violență fizică de când au împlinit 15 ani. În Africa de Est și Sud, cel puțin 12 la sută dintre fetele din acest grup de vârstă au raportat cazuri de violență fizică în toate cele nouă țări, cu date disponibile, cu excepția Uniunii Comorelor. În Africa Centrală și de Vest, proporția este de cel puțin 1 din 14 fete în fiecare din cele 11 țări cu date disponibile; ponderea crește până la 26 la sută în Camerun și 42 la sută în Republica Democrată Congo.

Fetele care nu au fost căsătorite raportează cel mai mult violență din partea membrilor de familie, prieteni, cunoștințe sau învățători. Fetele care au fost căsătorite raportează cel mai des violență din partea actualilor și/sau foștilor parteneri intimi. În India, Mozambic, Nepal, Pakistan, Republica Unită a Tanzaniei și Zambia, de exemplu, peste 70% din fete au numit actualul sau fostul lor soț sau partener ca cel care a comis violență fizică împotriva lor. Într-adevăr, violența de către partenerul intim este cea mai răspândită formă de violență, în bază de gen, împotriva fetelor. Global, aproximativ una din trei fete adolescente cu vârsta între 15 și 19 ani (84 milioane) în mariaj oficial a fost victimă a violenței emoționale, fizice și/sau sexuale comise de soți sau parteneri. Ratele de violență din partea partenerilor sunt înalte în special în Africa Subsahariană, Asia de Sud și America Latină și Caraibe.

Datele privind expunerea băieților adolescenți la violența fizică, inclusiv de către parteneri intimi, sunt mult mai limitate. Totuși, cel puțin unul din patru băieți adolescenți cu vârsta de 15-19 ani a spus că a suferit violență fizică de la vârsta de 15 ani în fiecare din cele cinci țări cu venit mic și mediu, despre care există date comparabile; incidența este 40 la sută în toate aceste țări, cu excepția a două (Ghana și Mozambic). Făptașii cel mai des raportați diferă în aceste cinci țări și includ membri de familie, prieteni sau cunoștințe și învățători.

Violența sexuală

În jur de 120 milioane de fete din lume (un pic mai mult de 1 din 10) au fost supuse relațiilor sexuale forțate. Cu toate acestea, fetele ce locuiesc în anumite părți ale lumii par să fie expuse la un risc mai înalt. Rata de incidență de 10 la sută sau mai mult pentru sex

forțat este constatată în 13 din cele 18 țări din Africa Subsahariană, despre care sunt date disponibile. În contrast, în toate țările ECE/CSI cu date comparabile (cu excepția Republicii Moldova), mai puțin de 1% de fete adolescente au raportat cazuri de violență sexuală.

A fost măsurată și vârsta la care prima dată are loc violența sexuală. În toate 21 de țări, cu excepția a 3, care au date comparabile, majoritatea fetelor adolescente au spus că au fost prima dată victime ale violenței sexuale la vârsta de 15-19 ani. Totuși, o parte semnificativă au suferit pentru prima dată de violență sexuală la o vârstă mai mică. În toate 21 de țări, cu excepția Indiei, Liberiei, Republicii Moldova, Sao Tome și Principe și Zimbabwe, cel puțin una din cinci fete care au raportat cel puțin un incident de violență sexuală au spus că aceasta a avut loc prima dată la vârsta de 10-14 ani.

Cei mai răspândiți făptași ai violenței sexuale împotriva fetelor sunt actualii sau foștii soți, parteneri sau iubiți. O pondere semnificativă a fetelor din Statul Plurinațional al Boliviei, Republica Dominicană, Guatemala, Kenya, Republica Moldova, Republica Unită a Tanzaniei și Uganda au raportat că au fost victime și ale unui prieten sau cunoștințe.

Băieții tot suferă de violență sexuală, dar într-o măsură mult mai mică decât fetele, conform datelor din patru țări. În Uganda, este de aproape două ori mai puțin probabil ca băieții adolescenți să raporteze incidente de raport sexual forțat sau alte acte sexuale forțate, comparativ cu fetele de aceeași vârstă. În mod similar, în Mozambic, o pondere mult mai mică de băieți adolescenți au spus că au fost victime ale violenței sexuale (3% față de 9%, respectiv). La fel ca și la fete, incidentele de violență sexuală la băieți cel mai des se întâmplă când ei au 15-19 ani, iar făptașii cel mai des sunt actualii sau foștii parteneri intimi.

Adolescenții ce locuiesc în țări cu venit înalt, tot sunt expuși la riscul de violență sexuală. De exemplu, în Elveția, un studiu național între fete și băieți cu vârsta de 15-17 ani, desfășurat în anul 2009, a constatat că 22% și 8% respectiv au suferit în viața lor de cel puțin un incident de violență sexuală ce a implicat contact fizic. Cea mai răspândită formă de violență sexuală la ambele sexe în această țară este victimizarea virtuală. În SUA, al doilea Studiu Național al Expunerii Copiilor la Violență (NatSCEV

II), desfășurat în anul 2011, a constatat rate record de victimizare sexuală la fete și băieți în vârstă de 14-17 ani și anume 35% și respectiv 20%.

Raportarea incidentelor de violență

Indiferent de tipul de violență suferit sau circumstanțelor în care s-a produs, majoritatea victimelor țin în secret abuzul și niciodată nu vor căuta ajutor. Datele prezentate în acest raport confirmă că aproape jumătate din fetele adolescente în vârstă de 15-19 ani, care vreodată au raportat că au suferit violență fizică și/sau sexuală, au spus că niciodată nu au povestit nimănui despre acest fapt. În Iordania, Kârgâzstan, Nepal, Nigeria, Pakistan, Tadjikistan și Uganda, această rată este mai mare de jumătate. Victimele de sex feminin, care au suferit doar de violență sexuală, mai puțin probabil vor dezvălui abuzul, spre deosebire de cele care au suferit fie violență fizică, fie violență sexuală și fizică. Compararea datelor din țări cu informații despre ambele sexe indică faptul că băieții, practic la fel ca fetele, vor ține în secret victimizarea lor.

Printre fetele adolescente în vârstă de 15-19 ani, care vreodată au suferit de violență fizică și/sau sexuală, aproximativ 7 din 10 au spus că niciodată nu au cerut ajutor. Deși motivele sunt diverse, multe fete au spus că ele nu realizau că aceasta era o formă de violență sau nu percepeau abuzul drept o problemă. Date limitate demonstrează că, în unele țări, băieții chiar mai puțin decât fetele vor căuta ajutor. Și, la fel ca fetele, majoritatea băieților tac când vine vorba de violență, indiferent de tipul ei, pentru că nu o percep drept o problemă. Când victimele de sex feminin solicită totuși ajutor, majoritatea cer asistență de la familie. Este mult mai probabil că ele se vor adresa după ajutor la persoane pe care le cunosc personal, decât la instituții de tip poliție, centre medicale, juridice, grupuri religioase și/sau servicii sociale, chiar dacă știu că aici ar găsi ajutor specializat.

Atitudini față de violența asupra soției

Explorarea atitudinilor și normelor sociale față de violență ne poate ajuta să înțelegem de ce fenomenul se întâmplă, persistă și trece neraportat. Dovezile din

acest raport sugerează că aproape jumătate din fetele de 15-19 ani din lume (aproximativ 126 milioane) cred că un soț sau partener are dreptul uneori să-și lovească sau să-și bată soția (sau partenera). În Africa Subsahariană și Orientul Mijlociu și Africa de Nord, această pondere crește până la mai mult de jumătate. În ECE/CSI aceasta scade până la 28 la sută.

Atitudinile ce susțin ideea de lovire a soției sunt răspândite și la băieții adolescenți. Atât în Africa de Est și Sud, cât și în Asia de Sud, aproape 50% din băieții în vârstă de 15-19 ani consideră că soțul este justificat să-și lovească soția în anumite circumstanțe; în Africa Centrală și de Vest, ponderea lor e un pic mai mare de o treime. Probabil surprinzător, dar totuși în 28 din 60 de țări cu date disponibile pe ambele sexe, o mai mare parte de fete, decât de băieți, consideră că lovirea soției este uneori justificată; în 14 din aceste țări, diferența pe sexe este mai mare de 10 puncte procentuale. Acest model este mai des întâlnit în Asia de Sud, Africa Subsahariană și Asia de Est și Pacific decât în alte regiuni.

Deși atitudinea sexului masculin și feminin față de violența asupra soției diferă, opiniile par să coincidă atunci când vine vorba de circumstanțele în care violența poate fi justificată: Neglijarea copiilor este motivul cel mai des menționat atât de respondenții de sex feminin, cât și masculin.

Atitudini față de abuzul sexual asupra copilului

Au fost explorate și atitudinile față de abuzul sexual asupra copiilor. Deși nu există actualmente date internațional comparabile, cercetările desfășurate în câteva regiuni și țări ilustrează variația și complexitatea în convingerile răspândite privind această formă de violență asupra copiilor. De exemplu, un studiu desfășurat în 6 țări din Caraibe de Est în anii 2008-2009, a analizat percepțiile fetelor și băieților în vârstă de 18 ani și mai mult privind abuzul sexual față de copii. În încercarea de a înțelege unii din factorii ce ar putea contribui la această formă de violență, studiul a întrebat respondenții dacă ei simțeau că atitudinea negativă a bărbaților față de femei era una din cauze. Majoritatea respondenților nu au fost de acord (60%) sau nu erau siguri (27%). Cu toate acestea, 77% de respondenți au spus că

modul în care o fată se îmbracă atrage atenția sexuală a bărbaților.

Vorbind de percepțiile asupra consecințelor abuzului sexual asupra copiilor, majoritatea respondenților din Caraibe de Est (85%) au considerat că acesta reprezintă un prejudiciu emoțional pe termen lung. Totuși, cercetările din alte părți ale lumii relevă o varietate de opinii la acest capitol. De exemplu, în Norvegia, un studiu în rândul publicului general a constatat că respondenții și-au exprimat incertitudinea privind faptul dacă contactul sexual este dăunător pentru un copil sau nu. În Nigeria, 61% din părinții participanți la studiu credeau că abuzul poate avea un impact serios asupra sănătății doar când implică un act sexual.

ÎN MĂINILE NOASTRE

Violența împotriva copiilor este răspândită, dar nu și inevitabilă. Eradicarea acesteia este o responsabilitate comună.

Deși uneori este percepută ca o problemă individuală, violența împotriva copiilor este, de fapt, o problemă a societății, determinată de inechități economice și sociale și nivel scăzut de educație. Ea este stimulată de normele sociale ce tolerează violența, ca o modalitate acceptabilă de rezolvare a conflictelor, permit dominarea adulților asupra copiilor și încurajează discriminarea. Ea este facilitată de sisteme cărora le lipsesc politici și legi adecvate, guvernare eficientă și o supremație a legii pentru prevenirea violenței, investigarea și pedepsirea făptașilor și prestarea serviciilor ulterioare de tratament și sprijin pentru victime. Și este permis ca violența să persiste, atâta timp cât este nedocumentată și nemăsurată, ca urmare a unor investiții mici în colectarea datelor și a diseminării slabe a constatărilor.

Dovezile oferite de prezentul raport demonstrează clar că prea mulți copii nu sunt protejați adecvat de violență. Marea parte a violenței împotriva copiilor este comisă de persoanele care ar urma să-i protejeze sau de cei cu care interacționează zilnic - îngrijitori, semeni și parteneri intimi. De asemenea, copiii sunt deseori lipsiți de protecția Statului în care trăiesc. Doar 39 de țări

din lume protejează juridic copiii împotriva tuturor formelor de pedeapsă corporală, inclusiv acasă. Mai mult decât atât, există discrepanțe mari între protecția acordată adulților și copiilor victime ale violenței. De exemplu, dacă un adult este lovit de o rudă sau semen, acest comportament este în general considerat inacceptabil și de obicei există prevederi legale pentru a proteja drepturile victimei. Cu toate acestea, dacă copiii sunt pedepsiți violent de părinți sau alți îngrijitori, astfel de acțiuni sunt percepute, de regulă, ca fiind fără consecințe și nu există același nivel de protecție legală. Lipsa serviciilor de protecție, de rând cu atitudinile și normele sociale ce justifică anumite acte de violență împotriva copiilor, creează un mediu în care multe forme ale violenței sunt considerate normale și tratate cu impunitate.

O barieră importantă pentru documentarea violenței este presupusul număr mare de copii care nu pot sau nu doresc să raporteze situațiile de abuz prin care au trecut. Deși autorii prezentului raport s-au ciocnit de aceeași barieră, informația pe care o prezintă este suficient de motivațională ca să genereze acțiuni. Deoarece, chiar dacă un singur copil este vătămat printr-un act de violență, este deja cu un copil mai mult.

Procesul de înțelegere și abordare a violenței față de copii va continua să întâmpine dificultăți. Totuși, odată cu elaborarea și implementarea unor strategii suplimentare de eradicare a violenței, este clar că sunt vitale investițiile sistematice în generarea de date. Dovezile ce rezultă sunt esențiale pentru monitorizarea angajamentelor, informarea elaborării de noi programe, politici și legi, precum și pentru evaluarea eficacității lor. Viitoarele cercetări trebuie să se axeze nu doar pe documentarea incidenței violenței, dar și pe înțelegerea factorilor ce o încurajează și pe evaluarea intervențiilor de prevenire și răspuns la violență. Diseminarea pe larg a datelor în formate accesibile va continua să fie necesară, pentru a spori conștientizarea și a stimula dorința politică în vederea elaborării și implementării unor strategii și acțiuni eficiente la toate nivelurile societății.

Eradicarea violenței împotriva copiilor este în mâinile noastre. Cu date sigure și de încredere, vom ști când acest imperativ al drepturilor omului va fi în cele din urmă atins.

ZECE ADEVĂRURI DESPRE VIOLENȚA ÎMPOTRIVA COPIILOR

UNICEF
Secția Date și Analiză,
Direcția Date,
Cercetare și Politici
Piața Națiunilor Unite, 3
New York, NY 10017, USA
Tel: +1 212 326 7000
Email: data@unicef.org

- 1** Doar în 2012, omorul a luat viața aproximativ a **95000 DE COPII ȘI ADOLESCENȚI** sub vârsta de 20 de ani - practic 1 din 5 victime ale omorului în acel an.
- 2** În jur de **6 DIN 10 COPII** cu vârsta de 2-14 ani din lume (aproape un miliard) sunt pedepsiți fizic de către îngrijitori în mod sistematic.
- 3** Aproape **1 DIN 3 ELEVI** cu vârsta între 13-15 ani din lume raportează implicarea în una sau mai multe bătăi fizice pe parcursul anului trecut.
- 4** Un pic mai mult de **1 DIN 3 ELEVI** cu vârsta între 13-15 ani în lume suferă de intimidare în mod sistematic.
- 5** Aproximativ **1 DIN 3 ADOLESCENȚI** cu vârsta de 11-15 ani, din Europa și America de Nord recunoaște că a intimidat pe altcineva la școală, cel puțin o dată pe parcursul ultimelor luni.
- 6** Aproape **0 PĂTRIME DIN FETELE** cu vârsta de 15-19 ani în lume (circa 70 milioane) raportează că au fost victime ale unei forme de violență fizică de la vârsta de 15 ani.
- 7** În jur de **120 MILIOANE DE FETE** sub vârsta de 20 de ani (circa 1 din 10) au fost forțate să întrețină relații sexuale sau alte acte sexuale la un moment dat în viața lor. Băieții tot sunt supuși acestui risc, deși nu este disponibilă vreo estimare globală, din cauza lipsei de date comparabile în majoritatea țărilor.
- 8** **1 DIN 3 FETE ADOLESCENTE** cu vârsta de 15-19 ani din lume (84 milioane) a fost vreodată victimă a violenței emoționale, fizice sau sexuale comisă de soț sau partener.
- 9** În jur de **3 DIN 10 ADULȚI** în lume consideră că pedeapsa fizică este necesară pentru a crește sau educa un copil cumsecade.
- 10** Aproape **JUMĂTATE DIN TOATE FETELE** din lume cu vârsta de 15-19 ani (în jur de 126 milioane) consideră că soțul este uneori justificat să-și lovească sau să-și bată soția.

Notă: Estimările se bazează pe un sub-set de țări cu date disponibile, ce acoperă mai mult de 50 la sută din populația globală de copii sau adulți în grupurile de vârstă respective.

Surse: Baze de date globale ale UNICEF, 2014, în baza Studiilor Demografice și de Sănătate (DHS), Studiului global privind sănătatea realizat în școli (GSHS), Studiului dedicat comportamentului în materie de sănătate al copiilor de vârstă școlară (HBSC), Studiului de Indicatori Multipli în Cuiburi (MICS), altor sondaje naționale și studii relevante. Datele despre populație vin de la: ONU, Departamentul Afaceri Economice și Sociale, Direcția Populație, *World Population Prospects: The 2012 revision*, ediție CD-ROM, ONU, New York, 2013.